Dosarul civil nr. 2ai-33/24 (2-21001372-03-2ai-08072024)
judecătorul L.Iarmaliuc, judecătoria Orhei, sediul Teleneşti

**CURTEA DE APEL BĂLŢI**
**D E C I Z I E**
**În numele Legii**

22 octombrie 2024 municipiul Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Bălţi
în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecătorul Elena Grumeza,
judecătorii Natalia Chircu şi Dumitru Corolevschi,
grefier Radmila Roşca,
examinând în şedinţă publică cererea de apel declarată de lichidatorul SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate, Anatolie Gîndea împotriva hotărârii judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 01 aprilie 2024 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate, Anatolie Gîndea către SRL „Miacro", în proces de insolvabilitate, privind anularea actelor juridice, aducerea părţilor la poziţia iniţială şi revendicarea bunurilor mobile,

**a constatat:**

**Pretenţiile reclamantului:**

1. La 01 februarie 2023, lichidatorul SRL „Crioledimus" Gîndea Anatolie a depus la Judecătoria Orhei o cerere de chemare în judecată către SRL „Miacro" (în proces de insolvabilitate), prin care a solicitat:
   - ✓ declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13 august 2020 privind înstrinarea unităţii de transport Mazda BT50, n/î *****;
   - ✓ aducerea părţilor la poziţie iniţială.
2. În motivarea acţiunii s-a invocat că, prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din data de 06 iunie 2022 a fost desemnat în calitate de lichidator al S.R.L. „Crioledimus" Anatolie Gîndea.
3. Reţine că, potrivit informaţiei eliberate de Direcţia de înmatriculare vehicule a indicat că SRL „Crioledimus" a avut înregistrate cu drept de proprietate privată unităţi de transport, pe care le-a înstrăinat în perioada 13 august 2020-02 septembrie 2020. La data de 13 august 2020 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.1, între SRL „Crioledimus", în calitate de vânzător în persoana administratorului Oleg Zaharia şi SRL „Miacro", în calitate de cumpărător, în persoana administratorului Oleg Zarahia, a vândut, respectiv a cumpărat unitatea de transport „Mazda BT 50" cu nr.înmatriculare *****, anul fabricării 2011.

4. Evocă în continuare că, potrivit contractului de vînzare-cumpărare nominalizat, unitatea de transport a fost cumpărat la preţul de 350 lei, însă potrivit informaţiei de pe siturile specializate în vânzarea unităţilor de transport un astfel de transport, anul fabricării 2008, este scos la vânzare cu preţul de 235 799 lei. Astfel, prestaţia SRL „Crioledimus", vînzarea mijlocului de transport în valoare de 235 799 lei este vădit de mare decât cea primită, 350 lei. Scopul încheierii contractului de vânzare-cumpărare la condiţii vădit disproporţionale prestaţiei primite este de a scoate bunul din masa debitoare pentru a nu putea fi urmărite de creditorii masei. Prin urmare, contractul de vânzare-cumpărare este fraudulos.
5. Ulterior, la data de 03 ianuarie 2024 lichidatorul SRL „Crioledimus" Anatolie Gîndea, a depus cerere de modificare a pretenţiilor din cererea de chemare în judecată prin care a solicitat:
   - ✓ declarare nulă contractul de vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13 august 2020;
   - ✓ declararea nulă a facturii fiscale seria AAJ6705369 din data de 31 iulie 2020;
   - ✓ aducerea părţilor la poziţie iniţială şi revendicarea bunului mobil:
     -autocamionul „Mercedes Varlo 813D", iar în lipsa acestuia de a încasa de la ÎM „Miacro" SRL în beneficiul SRL „Crioledimus" suma de 450 000 lei; autocamionul „Mercedes Sprinter 515 CDI" sau contravaloarea acestuia în sumă de 400 000 lei; autocamionul „Hyndai Tucson" sau contravaloarea acestuia în sumă de 150 000 lei; autocamionul „Mazda BT 50" sau contravaloarea acestuia în sumă de 350 000 lei; cisterna pentru gaz sau contravaloarea acestuia în suma de 300 000 lei; camera pentru gazare sau contravaloarea acestuia în sumă de 350 000 lei; calculatorul „Intel Pentium" sau contravaloarea acestuia în sumă de 5 192 lei; calculator „Lenova 17.3" sau contravaloarea acestuia în sumă de 1 630 lei, motobloc sau contravaloarea acestuia în mărime de 5 630 lei.
6. În motivarea acţiunii de modificare a pretenţiilor s-a invocat argumente de fapt şi de drept similare celor din acţiunea de bază. Totodată s-a invocate faptul că, potrivit Extrasului din Registrul de Stat al persoanelor juridice, în calitate de administrator statuar şi fondator cu 100% al SRL „Crioledimus" este Olge Zahari, la fel în calitate e administrator statuar şi fondator cu 75% al SRL „Miacro" este Oleg Zaharia. Prin urmare tranzacţia de vânzre-cumpărare a avut drept scop scoaterea de active din cadrul SRL „Crioledimus" şi achitarea prerferenţială faţă de SRL „Miacro" în detimetrul celorlalţi creditori.
7. De jure se invocă prevederile art. 104 şi 105, 106 din Legea insolvabilităţii.

**Poziţia instanţei de fond:**

8. Prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 01 aprilie 2024 acţiunea civilă înaintată de lichidatorul SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate, Anatolie Gîndea a fost respinsă ca neîntemeiată.

**Solicitarea apelantului:**

9. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanţe, la 03 aprilie 2024 lichidatorul SRL „Crioledimus” Gîndea Anatolie a depus apel nemotivat, solicitând casarea hotărârii.
10. Prin încheierea Colegiului Civil al Curţii de Apel Bălţi din 15 iulie 2024 s-a amânat soluţionarea cererii privind achitarea taxei de stat la depunerea apelului, nu s-a dat curs cererii de apel fiindu-i acordat termen apelantului pentru prezentarea cererii de apel motivate şi a bonului taxei de timbru în sumă de 200 lei.
11. La 18 iulie 2024 lichidatorul SRL „Crioledimus”, în proces de insolvabilitate, Anatolie Gîndea a depus cererea de apel motivată prin care a solicitat admiterea apelului casarea hotărârii instanţei de fond.

**Argumentele părţilor:**

12. În motivarea apelului s-a invocat că argumente de fapt şi de drept similare celor din acţiune. Suplimentar s-a invocat că, Potrivit Extrasului din Registrul de Stat al persoanelor juridice, în calitate de administrator statuar şi fondator cu 100% al SRL „Crioledimus” este Olge Zahari, la fel în calitate e administrator statuar şi fondator cu 75% al SRL „Miacro” este Oleg Zaharia. Prin urmare tranzacţia de vânzre-cumpărare a avut drept scop scoaterea de active din cadrul SRL „Crioledimus” şi achitarea prerferenţială faţă de SRL „Miacro” în detimetrul celorlalţi creditori.
13. La fel reţine că, lichidatorul SRL „Crioledimus” nu deţine careva contracte de vânzare-cumpărare către SRL „Miacro” a bunurilor în cauză şi nici SRL „Crioledimus” nu a transmis către lichidator contract de vânzare-cumpărare a bunului. Menţionează că, SRL „Miacro” în referinţă nu face trimitere la existenţa unui contract de vânzare-cumpărare a bunurilor specificate în facture fiscală contestată, prin urmare un asemenea contract de vânzare-cumpărare a bunhurilor specificate în facctura fiscală contestată nici nu există, iar Factura fiscală din 31.07. 2020 este unicul act translativ de proprietate.
14. Prin încheierea Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Bălţi din 24 iulie 2024 s-a acceptat apelul spre examinare în instanţa de apel în procedură scrisă. Prin aceiaşi încheiere s-a stabilit termenul limită pentru prezentarea de către participanţii la proces a referinţelor cu înscrisuri, formularea demersurilor necesare, prezentarea /reclamarea probelor în condiţiile art. 372 din CPC, sub sancţiunea decăderii din acest drept până la 29 august 2024. Totodată, s-a stabilit că examinarea apelului va avea loc fără convocarea părţilor.

**Aprecierea instanţei de apel:**

15. Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, temeiurile invocate în apel, examinând înscrisurile, Colegiul civil consideră necesar să admită apelul din următoarele motive:

16. Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunţării dispozitivului, cu excepţiile prevăzute în prezenta lege.
17. Instanţa de apel constată că Judecătoria Orhei, sediul Teleneşti a pronunţat dispozitivul hotărârii la 01 aprilie 2024, iar cererea de apel a fost declarată la 03 aprilie 2024, prin urmare în termen legal.
18. Prin urmare, Colegiul civil constată că apelul a fost depus în termenul legal stabilit de art. 8 al Legii insolvabilităţii.
19. Conform art. 385 lit. „c" CPC al RM, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărârea primei instanţe, emiţând o nouă hotărâre.
20. În conformitate cu art. 239 CPC al RM, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.
21. Articolul 241 alin. 5) CPC prevede că, în motivarea hotărîrii se indică circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.
22. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluţii trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.
23. Această dispoziţie legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei, de a întări încrederea justiţiabililor în hotărârile judecătoreşti şi de a da posibilitatea instanţelor superioare să-şi exercite controlul judecătoresc.
24. Suplimentar, Colegiul remarcă că hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei. Concluziile privind circumstanţele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 CPC, iar în conformitate cu art. 118 alin. (5) CPC, instanţa judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părţilor şi altor participanţi la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare şi să dovedească faptele ce constituie obiectul probaţiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.
25. În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.
26. Articolul 130 alin. (1) CPC, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual,

completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

27. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.
28. În conformitate cu prevederile art. 118 al-le (1) - (3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluţionarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.
29. În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.
30. Conform art. 373 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.
31. Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părţi şi este

obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

32. Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinîndu-se rolul determinant al concluziilor instanţei de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare *(Hirro Balani vs Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).*
33. În fapt s-a constat că, prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 02 martie 2021 a fost constatată insolvabilitatea SRL „Crioledimus" şi intentată procedura simplificată a falimentului şi de dizolvare în privinţa debitorului SRL „Crioledimus".
34. Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 06 iunie 2022 s-a desemnat în calitate de lichidator al SRL „Crioledimus" administratorul autorizat Anatolie Gîndea (f.d. 3).
35. Invocând prevederile art. 104 alin.1) lit. a) şi lit. c) şi art. 105 alin.1) lit.g) al Legii insolvabilităţii, lichidatorul SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate, administratorul autorizat Anatolie Gîndea a formulat prezenta cererea de chemare în judecată către SRL „Miacro" prin care a solicitat declararea nulităţii actelor juridice şi anume: a contractului de vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13 august 2020, a Facturii fiscale seria AAJ6705369 din data de 31 iulie 2020**;** aducerea părţilor la poziţie iniţială şi revendicarea bunului mobil.
36. Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanţă prin hotărârea din 01 aprilie 2024 a ajuns la concluzia de a respinge acţiunea civilă ca neîntemeiată.
37. Nefiind de acord cu soluţia instanţei de fond, lichidatorul SRL „Crioledimus" în proces de insolvabilitate, administratorul autorizat Anatolie Gîndea a contestat-o cu apel.
38. Verificând hotărârea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate şi temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil al Curţii de Apel Bălţi consideră că, apelul declarat de lichidatorul SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate, administratorul autorizat Anatolie Gîndea urmează a fi admis, cu casarea hotărârii instanţei de fond, reieşind din următoarele considerente.
39. Colegiul civil atestă că, potrivit alin. (4) art. 1 din Legea insolvabilităţii, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.
40. Colegiul judiciar notează că, Legea insolvabilităţii este o lege specială în raport cu prevederile generale care reglementează nulitatea absolută sau relativă reglementate de Codul civil. Or, legiuitorul în art. 104 al Legii insolvabilităţii face referire la o nulitate ce derogă de la dreptul comun.
41. Astfel, se impune a fi remarcat că dreptul comun prevede excepţii de la principiul *resoluto iure dantis, resolvitur ins accipientis*, în vederea ocrotirii bunei-credinţe a subdobânditorului sau a necesităţii asigurării securităţii şi stabilităţii

circuitului civil, în acelaşi timp, trebuie să avem în vedere că aceste excepţii sunt de strictă interpretare, iar excepţiile prevăzute în Legea insolvabilităţii nu se înscriu în cele prevăzute de dreptul comun.

42. Potrivit art. 5 alin. 2) din Legea insolvabilităţii, instanţa de insolvabilitate dispune de competenţă exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce ţin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existenţa unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanţa de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform codului de procedură civilă.
43. În conformitate cu art. 5 alin. 5 lit. g) din Legea Insolvabilităţii, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt judecarea acţiunilor introduse de administratorul insolvabilităţii/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului.
44. Iar conform art. 66 alin. 1 lit. w) din Legea insolvabilităţii, administratorul şi lichidatorul au următoarele atribuţii principale contestarea în instanţa de insolvabilitate, în modul stabilit de lege, a creanţelor creditorilor şi a oricăror tranzacţii sau transferuri.
45. De rând cu temeiurile nulităţii absolute sau relative reglementate de Codul civil, legiuitorul a reglementat în art. 104, 105 din Legea insolvabilităţii, temeiurile specificate de nulitate, care pot fi invocate doar de către administrator / lichidator.
46. Conform prevederilor art. 104 alin.1) lit. a) şi lit. c) din Legea insolvabilităţii, după intentarea procedurii de insolvabilitate, administratorul/ lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanţa de insolvabilitate acţiuni (inclusiv acţiuni reconvenţionale) în vederea anulării următoarelor acte juridice: a) orice act juridic încheiat de către debitor în ultimii 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive cu intenţia de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanţelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor; c)transferurile de bunuri sau asumarea de obligaţii de către debitor, făcute în ultimii 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive, în care prestaţia debitorului este vădit mai mare decât cea primită.
47. Iar, potrivit prevederilor art. 105 alin.1) lit.g) din Legea insolvabilităţii, după intentarea procedurii de insolvabilitate, administratorul/ lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanţa de insolvabilitate acţiuni (inclusiv acţiuni reconvenţionale) în vederea anulării actelor juridice încheiate de debitor în ultimii 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive, dacă acestea sunt în dauna intereselor creditorilor, cu persoana juridică în care persoana fizică care cade sub incidenţa lit.a)–e) şi/sau persoanele afiliate acesteia fie deţin mai mult de

20% din capitalul social sau din drepturile de vot, fie sunt membri ai or*****ului de conducere.

48. Colegiul judiciar notează că, un şir de norme ale Legii insolvabilităţii sunt de natură de a restrânge dreptul de proprietate al debitorului insolvabil, care, prin efectul legii, din momentul intentării procedurii judiciare este desesizat de la administrarea afacerii, iar posesia, folosinţa şi dispoziţia bunurilor trec de drept la administratorul insolvabilităţii sau, după caz, la lichidatorul debitorului insolvabil.
49. Complexitatea cauzelor de insolvabilitate demonstrează că uneori incapacitatea de plată sau supraîndatorarea debitorului se datorează şi unor acte juridice prejudiciabile încheiate în perioada anterioară intentării procesului de insolvabilitate, care au defavorizat patrimoniul insolvabilului şi implicit pe creditorii acestuia, şi invers, au consolidat poziţia patrimonială a părţii cu care s-a contractat.
50. Din motivul că astfel de acte juridice ar putea fi de natură să afecteze patrimoniul debitorului insolvabil, legislatorul a înzestrat administratorul insolvabilităţii şi/sau lichidatorul cu competenţa de a contesta în instanţă unele acte juridice şi a demonstra că ele sunt fictive, frauduloase, etc., pentru a restabili echilibrul relaţiilor patrimoniale şi a întreprinde măsurile legale necesare pentru a majora masa debitoare şi a executa cât mai deplin creanţele creditorilor celui insolvabil.
51. Totodată, este necesar de a menţionat că, potrivit normei legale de la art. 104 din Legea insolvabilităţii, pentru anularea unor astfel de tranzacţii, urmează a fi întrunite cumulativ două condiţii, şi anume: debitorul să fie parte a tranzacţiei, iar tranzacţia să aibă un caracter prejudiciabil pentru cercul creditorilor. Prin urmare, actele juridice a căror nulitate este cerută sunt viciate încă de la încheiere, iar prin efectul lor sunt în detrimentul debitorului insolvabil. În acest sens, scopul legislatorului a fost acela de a anula actele defavorabile încheiate de debitor în dauna creditorilor.
52. La caz, Colegiul Civil reţine că, obiectul litigiului îl reprezintă contractul de vânzare-cumpărare nr.1 din 13 august 2020, potrivit căruia SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate a vândut SRL „Miacro" unitatea de transport de model Mazda BT50, n/î ***** la preţul de 350 lei.
53. Conform prevederilor art.9 alin. 1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice.
54. În conformitate cu art.10 alin. 1) şi 2) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

55. Conform prevederilor art.308 Cod civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.
56. Respectiv, nulitatea contractului de vânzare-cumpărare se stabileşte în raport cu elementele şi temeiurile existente la data întocmirii acestuia.
57. Potrivit art. 992 alin. 1), 2) Cod civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.
58. Iar conform art. 1027 alin. 1) Cod civil, contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale.
59. Art. 1108 Cod civil prevede că, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.
60. În contextul dispoziţiilor legale citate supra Colegiul civil reţine că, potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr.1 din 13 august 2020, SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate a vândut SRL „Miacro" unitatea de transport de model Mazda BT50, n/î *****, la preţul de 350 lei (f.d. 5).
61. Astfel, lichidatorul SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate, Anatolie Gîndea a solicitat declararea nulităţii contractului de vânzare-cumpărare enunţat supra, argumentând că scopul închierii contractului nominalizat a fost de fapt scoaterea de active din cadrul SRL „Crioledimus" şi achitarea preferenţială a datoriilor faţă de SRL „Miacro", respectiv micşorarea patrimoniul SRL „Crioledimus", ce putea fi urmărit pentru stingerea creanţelor acestuia faţă de ceilalţi creditori.
62. Pornind de la componenţa descriptorie al actului juridic nul, statuat în legislaţia pertinentă şi doctrina juridică civilă, Colegiul judiciar conchide că, contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 din 13.08.2020, legalitatea încheierii cărora se contestă de către lichidatorul SRL „Crioledimus", administratorul autorizat Anatolie Gîndea, a fost încheiat în scopul transferului dreptului de proprietate al automobilului de model Mazda BT50, n/î *****, de la SRL „Crioledimus" către SRL „Miacro", în baza unui preţ convenit de către părţile tranzacţiei.
63. Astfel, potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 13.08.2020 încheiat între SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate şi SRL „Miacro", automobilul de model Mazda BT50, n/î ***** a fost înstrăinat la preţul de 350 lei.
64. Astfel, reieşind din probele prezentate de lichidatorul SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate, Anatolie Gîndea şi anexate la materialele dosarului, rezultă cert şi incontestabil faptul că preţul de 350 lei, indicat în contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 din 13.08.2020 pentru bunul mobil, unitatea de transport de model Mazda BT50, n/î *****, la preţul de 350 lei, este vădit mai

mică decât preţul practicat în mod obişnuit în momentul încheierii contractului în ramura comercială respectivă pentru aceleaşi bunuri vândute în împrejurări comparabile.

65. Prin urmare, Colegiul apreciază că indicarea în contract a unui preţ derizoriu în raport cu valoarea bunului în scopul eschivării de la achitarea impozitelor este contrară ordinii publice, respectiv prin tranzacţia menţionată au fost prejudiciaţi grav creditorii SRL „Crioledimus", or, înstrăinând automobilul SRL „Miacro" la o sumă diminuată, administratorul SRL „Crioledimus" a făcut imposibilă achitarea datoriilor SRL „Crioledimus" faţă de alţi creditori şi faţă de bugetul de stat.
66. Or, asamblarea convenită contractual a fost realizată defectuos atât de către vânzător, cât şi de către cumpărător.
67. În circumstanţele date, contractul de vânzare-cumpărare nr.1 din 13.08.2020, perfectat între SRL „Crioledimus" şi SRL „Miacro" este lovit de nulitate, fiind emis contrar legii, fiind susceptibil anulării, şi în atare circumstanţe, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a anula contractul de vânzare-cumpărare nr.1 din 13.08.2020 încheiat între „Crioledimus" SRL şi IM „Miacro" SRL privind înstrăinarea bunului mobil: unitatea de transport Mazda BT50 cu nr. înmatriculare *****.
68. Potrivit art. 331 alin. (5) Cod civil, prestaţiile executate în temeiul actului juridic nul sau anulat, precum şi alte îmbogăţiri obţinute din acele prestaţii se supun restituirii conform dispoziţiilor legale privind îmbogăţirea nejustificată.
69. Această prevedere legală consacră în peisajul juridic naţional unul dintre principiile fundamentale care guvernează efectele nulităţii actului juridic civil - principiul restabilirii situaţiei anterioare (restitutio in integrum), care este consecinţa principiului retroactivităţii efectelor nulităţii reglementat de art. 331 Cod civil, şi, totodată, apare ca un mijloc de asigurare a eficienţei lui practice.
70. Colegiul apreciază că principiul restabilirii situaţiei anterioare (restitutio in integrum) este acea regulă de drept potrivit căreia tot ce s-a executat în baza unui act juridic nul sau anulat trebuie restituit, astfel încît părţile raportului juridic să ajungă în situaţia în care acel act juridic nu s-ar fi încheiat.
71. Acest principiu, este dezvoltat de legiuitor şi în art. 106 din Legea insolvabilităţii, cu specificul imprimat de raporturile juridice reglementate prin această lege.
72. Conform art. 106 alin. (1) al Legii insolvabilităţii, terţul dobînditor în cadrul unei tranzacţii anulate conform art.104 şi 105 trebuie să restituie, în contul masei debitoare, bunul dobîndit sau, în cazul în care bunul nu mai există, valoarea lui estimată la data transferului efectuat de către debitor.
73. Astfel, în cazul imposibilităţii de restituire, fiecare parte este obligată să plătească contravaloarea prestaţiei, corespunzător, în cazul în care bunul nu mai există, terţul dobânditor trebuie să restituie contravaloarea lui estimată la data transferului efectuat de către debitor.
74. La etapa data, colegiul civil accentuează faptul că potrivit Actului de predare-primire a dreptului de proprietate din 13 august 2020 urmare a încheieierii

contractului de vânzare-cumpărare din 31.07.2020 vânzătorul transmite, iar cumpărătorul prea dreptul de proprietate asupra autocamionului ce face obiectul contractului de vânzare-cumpărare din 31.07.2020 în conformitate cu factura AAJ6705369 (automobilul de model Mazda BT50, n/î ***** la preț de 350 000 lei).

75. Ca urmare, pornind de la faptul că Colegiul civil a constatat că automobilul a fost înstrăinat în alte condiții decât cele prevăzute în contractual de vânzare-cumpărare nr.1 din 13.08.2020, ajunge la concluzia de a obliga SRL „Miacro" să restituie SRL „Crioledimus" valoarea bunului estimată în actul juridic anulat de 350 lei.
76. Referitor la pretenția lichidatorul SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate, Anatolie Gîndea privind declarea nulă a Facturii fiscale seria AAJ6705369 din 31 iulie 2020, Colegiul o va respinge din următoarele considerente.
77. Colegiul civil reține că, potrivit Facturii fiscale Seria AAJ6705369 din data de 31 iulie 2020, rezultă că SRL „Crioledimus" în proces de insolvabilitate a livrat SRL „Miacro" în proces de insolvabilitate, automobilul de model „Mazda BT50", valoarea/prețul mărfii fiind indicat 350 000 lei, autocamionul „Mercedes Varlo 813D" - suma de 450 000 lei; autocamionul „Mercedes Sprinter 515 CDI" - în sumă de 400 000 lei; autocamionul „Hyndai Tucson" - în sumă de 150 000 lei; cisterna pentru gaz sau - în suma de 300 000 lei; camera pentru gazare - în sumă de 350 000 lei; calculatorul „Intel Pentium" - în sumă de 5 192 lei; calculator „Lenova 17.3" - în sumă de 1 630 lei, motobloc la valoarea de 5 630 lei ( f.d.14, 54).
78. Potrivit Ordinului nr. 118 din 28 august 2017 cu privire la aprobarea formularului tipizat de document primar cu regim special „Factura fiscală" și a Instrucțiunii privind completarea acestuia, factura fiscală este un formular tipizat de document primar cu regim special pe suport de hârtie sau în formă electronică, care se utilizează în cazurile: 1) *Livrării mărfurilor, activelor*; inclusiv în cazurile în care au fost emise avize de însoțire a mărfurilor: a) impozabile cu TVA conform prevederilor Titlului III al Codului fiscal; b) neimpozabile cu TVA. 2) Prestării serviciilor și executării lucrărilor cu excepția serviciilor financiare prestate de către instituțiile financiare, or*****izațiile de microfinanțare, asociațiile de economii și împrumut: a) impozabile cu TVA; b) neimpozabile cu TVA. 3) Transportării activelor în cadrul entității dezintegrate din punct de vedere teritorial și în afara entității fără transmiterea dreptului de proprietate. 4) Transmiterii activelor în leasing, arendă, locațiune sau uzufruct. 5) Refacturarea cheltuielilor compensate, în conformitate cu prevederile art.1171 alin. (10) din Codul fiscal.
79. Așadar factura fiscală are regimul juridic similar unui document primar, care în corespundere cu Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, reprezintă o confirmare documentară care justifică producerea

faptelor economice sau care acordă dreptul de a le efectua (produce); certifică producerea unui eveniment.

80. Respectiv, Factura fiscală este un document fiscal ce se întocmeşte în scopul înregistrării în contabilitate a operaţiunilor economic-financiare, fiind doar un mijloc de probă.
81. Factura fiscală are deci, doar calitatea de document justificativ care stă la baza înregistrărilor în contabilitatea furnizorului sau a cumpărătorului şi reprezintă un mijloc de probă cu privire la operaţiunea efectuată.
82. Ceea ce ţine de anularea tranzacţiei de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile, materializată prin Factura fiscală Seria AAJ6705369 din data de 31 iulie 2020, colegiul civil reţine că o astfel de cerinţă în faţa instanţei de judecată nu s-a înaintat.
83. Referitor la pretenţia lichidatorului SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate, Anatolie Gîndea privind revendicarea bunului mobil sau contravaloarea acestuia şi anume: autocamionul „Mercedes Varlo 813D", autocamionul „Mercedes Sprinter 515 CDI", autocamionul „Hyndai Tucson", cisterna pentru gaz, camera pentru gazare, calculatorul „Intel Pentium", calculator „Lenova 17.3", motobloc, Colegiul civil consideră că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, or tranzacţia de vânzare-cumpărarea a bunurilor mobile din 31 iulie 2020 nu a fost anulată pentru survenirea consecinţelor prevăzute de art. 106 din Legea insolvabilităţii.
84. Referitor la încasarea cheltuielilor de judecată Colegiul civil va reţine prevederile art.82 CPC care relevă că, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.
85. Potrivit art.86 alin.(2) CPC, persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanţa de judecată a acţiunilor de urmărire a creanţelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanţiilor acordate, a tranzacţiilor încheiate şi a actelor de transfer de proprietate, precum şi la atacarea hotărârilor judecătoreşti adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanţa de judecată a hotărârii.
86. Conform art.98 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.
87. În atare circumstanţe, Colegiul civil va încasa în beneficiul statului de la ÎM „Miacro" SRL taxa de stat în sumă de 212 lei, 50 bani.
88. Reieşind din cele expuse mai sus, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite cererea de apel declarată de lichidatorul SRL „Crioledimus", în proces de insolvabilitate, Anatolie Gîndea, a casa hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 01 aprilie 2024 cu emiterea unei noi hotărârii de admitere în parte

a acţiunii înaintate de lichidatorul SRL „Crioledimus”, în proces de insolvabilitate, Anatolie Gîndea.

89. În temeiul art-lor 8 din Legea insolvabilităţii şi art. 385 lit. „c” CPC al RM, Colegiul civil

**Decide:**

Admite apelul declarat de lichidatorul SRL „Crioledimus”, în proces de insolvabilitate, Anatolie Gîndea;

Casează integral hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 01 aprilie 2024 cu emiterea unei noi hotărâri:

Admite în parte cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Crioledimus”, în proces de insolvabilitate, Anatolie Gîndea către SRL „Miacro”, în proces de insolvabilitate, privind anularea actelor juridice, aducerea părţilor la poziţia iniţială şi revendicarea bunurilor mobile,

Anulează contractul de vânzare-cumpărare nr.1 din 13.08.2020 încheiat între „Crioledimus” SRL şi IM „Miacro” SRL privind înstrăinarea bunului mobil: unitatea de transport Mazda BT50 cu nr. înmatriculare *****.

Încasează în beneficiul SRL „Crioledimus” de la ÎM „Miacro” SRL suma de 350 (trei sute cincizeci) lei.

În rest acţiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Încasează în beneficiul statului de la ÎM „Miacro” SRL taxa de stat în sumă de 212(două sute doisprezece) lei, 50 bani.

Decizia este definitivă şi irevocabilă de la pronunţare.

**Preşedintele şedinţei,**

**Judecătorul** **Elena Grumeza**

**Judecătorii:** **Natalia Chircu** **Dumitru Corolevschi**